

Apunts rodons com bales de palla

JORDI XUCLÀ

Aeroport

El ministre de Foment ha dit que no vol desqualificar l'aeroport de Girona com una infraestructura d'interès general. Això vol dir no passar-lo a una segona divisió. I també es tanca en banda al traspàs de l'aeroport a la Generalitat. Però això tampoc vol dir que les coses quedaran invariablement igual com fins ara. L'aeroport de Girona està entre els deu primers de l'Estat. El dia que se'n vagi Ryanair -bye bye a la creixent extorsió a compte dels diners públics- sembla clar que l'aeroport de Girona pot continuar essent atractiu amb altres companyies. Com que l'Estat necessita diners urgentment, el ministre Blanco parla "d'instruments de gestió delegats": quelcom semblant al que s'està plantejant per a Barcelona. Atents a la reunió de la Comissió Bilateral de Traspàs Estat-Generalitat del proper dimarts.

Quan seran les eleccions?

Aquesta és una pregunta recurrent aquestes últimes setmanes. La resposta és que ni qui ha de signar el decret de convocatòria, el president del Govern de l'Estat, no ho sap. Ell vol complir els vuit anys plens dels seus dos mandats i coneix la predisposició del PNB per negociar els pressupostos (els nacionalistes bascos estan una mica perplexos davant la irrupció de Bildu). Però també sap que els seus interessos pot ser que no siguin els mateixos que els del nou cartell socialista. I així anem consumint els últims mesos de legislatura amb una incertesa molt poc centreeuropea. A Suïssa, un any abans, ja sabien la data de les eleccions. A Alemanya, la data fou anunciada amb dos anys d'antelació. Aquesta ondulació meridional és bastant insuportable i inconvenient.

La brutícia de l'insult

L'alcalde de Girona, Carles Puigdemont, ha estat increpat i agredit quan volia accedir a un acte dijous d'aquesta setmana. És inacceptable que qualsevol persona no pugui circular lliurement per l'espai públic... i de tots els ciutadans, el primer de tots: l'alcalde elegit democràticament. Vaig parlar amb l'alcalde aquella mateixa nit i em va dir que mai no va tenir por física que allò pogués acabar molt malament, tot i que va rebre coces que li han deixat marca. Però a més de l'agressió física n'hi ha una altra tan agressiva com la primera: la brutícia de l'insult, el notar al clatell la fina ratlla que a vegades desborda la civilitat amb la violència. L'odi, la falta d'autocontrol, la pulsio primària, les ganes de rebentar. Sempre he dit que aquest és el punt feble de les persones educades. I l'alcalde Puigdemont és una persona educada. Aquestes situacions ens deixen fora de joc perquè no sabem ni volem respondre amb la mateixa moneda. Lluny de la llei del Talió, encara que sigui de forma figurada. Aquesta situació tensiona el sistema nerviós en silenci i tristor. A mi em poden reptar a una forta batalla de discrepància verbal de punts de vista i arguments. Em poden ferir amb una ironia que serà contestada, tard o d'hora, amb més ironia. Però qui em crida i perd els papers...em deixa desconcertat... i estabornit. De cop, apareix la pulsio primitiva que, en poc o en molt, ens pot malmenar la convivència, el respecte i fins i tot l'admiració.

Drets i deures dels militars

Aquesta setmana hem aprovat definitivament la llei orgànica de drets i deures dels militars. La primera i única que ha presentat la ministra Chacón en tres anys de mandat. S'ha de dir que és una llei important. En la compareixença de persones civils i militars a la comissió de Defensa, en la tramitació, en les visites dels col·lec??tius... he pensat que aquesta és una llei democràtica que mana i protegeix demòcrates que fa uns 25 anys hauria estat impossible de fer. Una llei que delimita la intimitat en els centres militars, que dona garanties de privacitat, que proporciona instruments perquè els militars puguin denunciar possibles abusos, que crea els

òrgans de representació de l'associacionisme militar, el consell de personal, l'observatori de la vida militar... va fer trenta anys d'un cop d'Estat... ara hi ha una llei de drets i deures dels militars. L'exèrcit ha canviat molt amb la incorporació a l'OTAN i les missions internacionals. I ha trobat un nou sentit: la responsabilitat de protegir els escenaris en conflicte en el món.

Bèlgica

L'estat dels belgues acaba de complir 400 dies amb un govern en funcions. Saben que unes noves eleccions només poden reforçar el partit independentista flamenc. I així va funcionant raonablement bé un govern en funcions que pren decisions rutinàries en un país que l'últim any va créixer el 2'2%. Un molt alt dirigent del Partit Popular europeu ha trucat al líder de la dreta espanyola i l'ha avisat que Bèlgica es pot remoure en ple procés de la campanya de les eleccions espanyoles. Alta preocupació als més alts nivells. Bèlgica resoldrà aquesta situació amb una més alta sobirania fiscal de les parts federades. El debat sobre la solidaritat fiscal, el mateix que presidirà les properes eleccions generals, almenys a Catalunya.

Bales de palla

Bales de palla cilíndriques en els camps de les nostres terres. Ordenades, rutinàries, belles, inventari d'estiu del final de la collita. En el pic de la calor de migdia, les bales semblen sols de foc d'un quadre de Van Gogh. Per carreteres secundàries torno de Vilademuls per Vilafreser i Sant Jordi Desvalls cap a l'Empordà. I he posat música. Nina Simone. Tot sembla d'una felicitat plausible i de bon passar en aquesta bombolla que és la conducció solitària sense pressa i amb una melancòlica frenada en els pensaments.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/07/17/apunts-rodons-bales-palla/501827.html?utm_source=rss